

Uchwała Nr V/ 22 /2015
Rady Miejskiej w Szczebrzeszynie
z dnia 31 marca 2015r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Szczebrzeszyna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 594 ze zm.) i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 267 z późn. zm.) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Burmistrza Szczebrzeszyna złożonej przez Pana Ryszarda Kuźmę oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Szczebrzeszynie, skargę z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały uznaje się za bezzasadną.

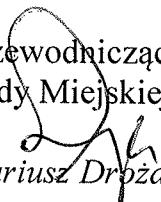
§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Szczebrzeszynie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

Mariusz Drózdzyk

*Załącznik do uchwały Nr V/22 /2015
Rady Miejskiej w Szczepleszynie
z dnia 31 marca 2015r.*

**Uzasadnienie do uchwały
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Szczepleszyna**

Rada Miejska w Szczepleszynie, zapoznała się z Opinią Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Szczepleszynie. Komisja Rewizyjna w dniu 12 lutego 2015r. i 11 marca 2015r. badała skargę Pana Ryszarda Kuźmy wniesioną na działalność Burmistrza Szczepleszyna. Komisja Rewizyjna zapoznała się z treścią skargi oraz:

- 1) Pismem Skarżącego, które wpłynęło do tut. Urzędu w dn. 23.06.2006r.
- 2) Pismem Skarżącego, które wpłynęło do tut. Urzędu w dn. 14.11.2013r. i pisemną odpowiedzią z dn. 26.11.2013r.
- 3) Uchwałą nr XXI/139/2012 Rady Miejskiej w Szczepleszynie z dnia 28 czerwca 2012r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Szczepleszyn oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków.
- 4) Opinią radcy prawnego.

Z treści skargi wynika, że w 2006r. Skarżący wystąpił do Burmistrza Szczepleszyna z ofertą nieodpłatnej dzierżawy części budynku znajdującego się na działce Skarżącego z przeznaczeniem na wiatę przystankową pod warunkiem poniesienia przez gminę kosztów adaptacji całego budynku pod kątem przeznaczenia jego części na działalność handlową. Gmina na to pismo nie udzieliła Skarżącemu odpowiedzi. W ocenie Skarżącego nieudzielenie odpowiedzi na ofertę stanowi naruszenie art. 35 § 3 i art. 36 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zarzut ten nie jest zasadny. Terminy wskazane w art. 35 i 36 kpa dotyczą zasad prowadzenia postępowania administracyjnego, które z zasady kończy się wydaniem decyzji administracyjnej. W konkretnym przypadku sprawa, której dotyczyło pismo Skarżącego miała charakter oferty niepodlegającej przepisom administracyjnym. Oznacza to, że gmina załatwiając sprawy dotyczące oferty nie była związana procedurami wynikającymi z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Wprawdzie gmina mogła ustosunkować się w formie pisma do przedstawionej oferty, ale takiego obowiązku nie miała.

Odnosnie zarzutów Skarżącego w stosunku do uchwały Rady Miejskiej w Szczepleszynie w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie gminy Szczepleszyn oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków nie można uznać ich za zasadne. Wskazany w uchwale przystanek w Klemensowie istnieje i nie może być utożsamiany z wiatą przystankową. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 13 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13 z późn.zm.) przystanek komunikacyjny to „miejsce przeznaczone do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, w którym umieszcza się informacje dotyczące w szczególności godzin odjazdów środków transportu oznaczone zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym.” Wynika z tego, że przystanek, aby istniał nie musi posiadać wiaty przystankowej.

Natomiast odnośnie zarzutów podniesionych w skardze dotyczących sposobu opodatkowania Skarżący winien powyższe sprawy rozstrzygać na drodze administracyjnej w postępowaniu podatkowym korzystając z możliwości składania stosownych wyjaśnień i środków odwoławczych.

W związku z powyższym zarzuty podnoszone w skardze są bezzasadne.